

Vinderen af årets skrivekonkurrencen er fundet

Lilliana fra 5. klasse på Vimmersbøl Danske Skole har skrevet en »magisk og storslået« fortælling.

FORFATTERSPIRER

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Den 2. maj var to konsulenter fra Dansk Skoleforening på overraskelsesmission i Nordfrisland.

Tina Joost, pædagogisk konsulent for dansk, og Runa Petersen, konsulent for pædagogisk læringscenter besøgte Vimmersbøl Danske Skole, hvor to elever i 5. klasse havde gjort sig særligt bemærket i Den sydsvenske skrivekonkurrence 2024.

Den ene er Lilliana Jolie Jepsen, der har skrevet så flot en historie, at juryen - som er Tina og Runa - ikke var i tvivl om, at hun er den rette vinder af årets skrivekonkurrence.

På det diplom, en glad og stolt Lilli fik overrakt, stod begrundelsen sort på hvidt:

»Vild natur og pigens kræfter« er en velskrevet historisk, magisk og storslået fortælling, hvor naturen og dens fire elementer spiller en vigtig rolle i handlingen. Der er flotte filmiske beskrivelser af natur, som understøttes af billedvalget, der også delvist er selvproduceret. Som læser bliver man fanget af fortællingen - man har lyst til at læse mere«, lyder roserne fra juryen til vinderen.

Med diplom og klapsalver fra klassekammeraterne. Og ikke nok med det. Med Lillianas vinderhistorie har hele klassen vundet en tur til oplevelses-

parken Danfoss Universe.

Og så var det stadig ikke slut, for Runa og Tina havde lige en overraskelse mere i ærmet.

Hjertepris

Lillianas klassekammerat Peer Jensen fik nemlig også både diplom og boggave, og det gjorde han, da han vandt Hjerteprisen.

Den uddeles ikke hvert år - kun, når der er en særlig historie, der har gjort sig fortjent til den. Og det var der i år.

»Den tildeles, hvis juryen læser en tekst, som rører hjertet, og det gør din tekst 'Per og Prik! Juryen kunne »mærke« din tekst, kunne leve sig ind i hovedpersonen og hans

verne har fået afleveret nogle gode historier.

Inspireret og hjulpet af materialet fra CfU (Center for Undervisningsmidler) har 4.-6. klasse nemlig brugt ganske lang tid på at øve sig at skrive, fortæller deres dansk lærer Claudia Larsen.

- Vi har brugt mange dansk timer på det, så de også har haft tid til fordybelse - til at lære at fordybe sig i hele arbejdsprocessen. De elskede at skrive kreativt, og de har hjulpet hinanden med at give feedback, siger en stolt dansk lærer, der afslører, at Universe-præmien også var »et stort trækplaster«.

Hendes elever har siden indleveringsfristen den 26. marts jævnlige

De elskede at skrive kreativt, og de har hjulpet hinanden med at give feedback.

Claudia Larsen, dansk lærer

forbindelse til råkalven, og hvordan mennesket og naturen kan være i samklang med hinanden. Derfor får du et diplom som anderkendelse«, lod begrundelsen, som Peer også fik sort på hvidt på det diplom, han fik overrakt.

Tid til fordybelse

Det er tilfældigt, at de to prisvinderne er fra samme skole, men det er ikke tilfældigt, at Vimmersbøl-ele-

spurg ind til, hvornår der endelig ville blive udråbt en vinder, men skrivekonkurrencens jury har med et rekordstort antal indsendte tekster haft meget at se til.

Runa Petersen og Tina Joost glæder sig over den indsats, der er gjort ude på skolerne, hvor skrivekonkurrencen lige som i Vimmersbøl mange steder er bygget ind i et længere forløb, og lærere og elever virkelig er gået op i det.

Peer og Lilli med deres premier og dansk lærer, Claudia Larsen, med gavekortet til Danfoss Universe. Foto: Trine Flammig

Det har ifølge Runa Petersen ikke blot resulteret i over 70 indsendte tekster, men også et »generelt højt niveau, hvor man kan se, man har gjort sig umage«.

Det er i år femte gang, Den sydsvenske skrivekonkurrence er blevet afholdt, og antallet af deltagere er stigende.

Årets tema var natur, og skrivekonkurrencen, som er for elever i 4.-5. klasse, vil også finde sted næste år. For det at skrive fører en masse godt med sig:

- Det nærer læsemotivationen og læseglæden, lyder det fra Runa Petersen og Tina Joost.

RESUMÉE

Der Gewinner wurde gefunden

Am 2. Mai wurde der diesjährige Gewinner des Südschleswischen Schreibwettbewerbs für Schüler der 4. und 5. Klasse bekanntgegeben. Es ist Lilliana Jolie Jepsen aus der 5. Klasse der Vimmersbøl Danske Skole. Zu dem Wettbewerb, der zum fünften Mal stattfand, wurden über 70 Texte eingereicht.

»Åh nej, vi skal spise«

En af grupperne i Kappel Daginstitution havde det svært, og de voksne var ved at give op. Så rakte de ud til PPR.

PÆDAGOGIK

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Der er stille inde på stuen. Kun lavmælt snak og lidt smasken her og der er at høre fra børnene, der sidder pænt rundt om bordene med deres madpakker.

Denne gruppe i Kappel Daginstitution må være et mønstereksempel på, hvordan en spisesituation i en børnehave kan være en rigtig rar stund.

For det er det. Nu. Men sådan har det ikke altid været, og faktisk er det slet ikke så lang tid siden, netop spisesituationen var det aller værste tidspunkt på pædagogernes arbejdsdag.

- Det var virkelig sådan »åh nej, vi skal spise lige om lidt... Det var mega anstrengende. Der var høj snak, de legede med maden... eller kastede med den... De har slået på hinanden, spyttet på hinanden... Det var udfordrende, fortæller Tanja Werner, der er pædagogmedhjælper og sammen med pædagog

Det er rigtig rart at være i børnehaven i Kappel til spisetid. Men sådan har det ikke altid været. Foto: Trine Flammig

Celine Oehlert det voksne indslag i gruppen.

Tanja Werner har været tilknyttet gruppen siden 2019, og netop i dette skoleår har hun og hendes kollega haft deres at se til.

- Der er store sociale udfordringer, mange med særlige behov, og vi var nået dertil, hvor børnene slet

ikke kommunikerede. De slog bare hinanden. Fra de kom om morgenen, til de gik hjem, fortæller Tanja Werner.

Nye værktøjer

Så tilbage i september tog en magtløs Tanja Werner fat i sin leder, Cuong Luu-Bauer, med ordene »Jeg

har brug for hjælp. Jeg ved ikke, hvad jeg kan gøre mere«.

- Der stødte vi på vores begrænsninger. Vi havde brugt alle de værktøjer, vi havde. Men det var ikke nok, siger Cuong Luu-Bauer.

Og så rakte institutionen ud efter hjælp hos Søren Wolfsen, der er pædagogisk konsulent hos PPR (Pæ-

dagogisk Psykologisk Rådgivning).

- Når man ikke kan gøre noget for at forbedre tingene, handler det ikke om, at man ikke kan løfte sin opgave eller ikke slår til. Det handler om, at ens værktøjskasse er tom. Og det, jeg og mine kolleger hos PPR kan hjælpe med, er at finde nye værktøjer, der dur til den børnegruppe, der er tale om, siger Søren Wolfsen, som roser personalet for at tage initiativ og række ud: - Personalets indsats skal anerkendes. De har været ubegribeligt gode til at spørge om hjælp, og de har været gode til at omsætte tiltagene hurtigt, siger han.

Det virker

Det er ikke længere så tit, konsulenten hører fra Kappel Daginstitution, og det er gode tegn. For i Kappel går det godt. Børnene er endda begyndt at hjælpe hinanden i stedet for hele tiden at tirre hinanden.

- Jeg er rigtig stolt af, hvor langt vi er nået. Der er skabt rammer, tryghed og genkendelighed. Der er rammer til udvikling og et tydeligt læringsmiljø, og børnene kan forholde sig til det, siger Cuong Luu-Bauer.

- Og det virker! stråler Tanja Werner og fortsætter:

- Det var virkelig hårdt. Jeg vidste aldrig, hvad for en dag, det bliver. Hele tiden var det »stop«, »nej«, »lad være«, »hold lige en pause« - det er vi kommet godt væk fra. Jeg kommer virkelig gerne på arbejde nu.

Der var høj snak, de legede med maden... eller kastede med den...

Tanja Werner, pædagogmedhjælper

Børnene fik hjælp af fluen på væggen

Hurtig omsætning af inputtene fra den pædagogiske konsulent gav hurtigt resultat i Kappel Daginstitution.

PÆDAGOGIK

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

Kort sagt er det tre små ting, der har gjort hverdagen i en af Kappel Daginstitutions grupper helt anderledes: Fingertegn, zoneinddeling og et klæde.

Efter pædagogisk konsulent Søren Wolfsen havde været en flue på væggen i gruppen, var han klar med nyt værktøj til personalet, som tog »en lille forandring ad gangen« i arbejdet med at forbedre trivslen, fortæller han.

Trygge i rammen

Helt umiddelbart var der tre udfordringer i gruppen:

- Der var meget kaos i forbindelse med spisesituationen. Flere af børnene havde travlt med at vende sig om i stedet for at være i det »at spise«, hvor man er sammen og hygger sig med de andre. Og personalet havde travlt med at irettesætte. Men lige lidt hjalp det, siger Søren Wolfsen.

Her kom fingertegnene i brug.

I stedet for at bruge stemmen viser man med fingrene, hvor meget lyd der må være på. Med fingre langt fra hinanden må der være

meget lyd, fingre tættere sammen betyder normal lyd, mens fingrene trykket sammen betyder ingen lyd. Nemt at se, forstå og forholde sig til for alle.

- De har en fælles regel, der handler om, at når vi spiser, har vi aftalt, at det er denne bestemte stemme, vi bruger. Det gør børnene trygge i rammen, og du får en børnegruppe, der tager ejerskab, forklarer Søren Wolfsen.

I stedet for at tyse på børnene, kan man spørge dem, hvordan det nu lige var med den der spiseregulering, og børnene byder ind med det, de er udmærket klar over. Det anerkendes de for, og det kan igen motivere dem til at blive ved. Spiralen er blevet positiv.

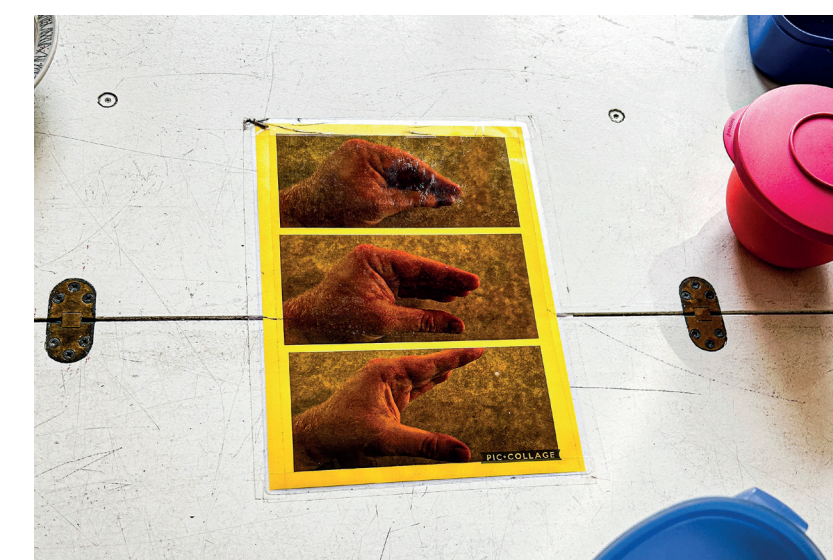
- Og de indførte det dagen efter, jeg havde været der, fortæller Søren Wolfsen.

Leg ud over det hele

En anden udfordring i gruppen var, at der ofte var konflikter på kryds og tværs.

De kom ifølge personalet impulsivt og uforudsigeligt og var derfor svære at forebygge.

- Vi satte os ned og kiggede på de lege, der var i gang. Og der var leg ud over det hele, fortæller Søren Wolfsen.

Enkle små greb, som for eksempel fingertegn, og så blev den tidligere så kaotiske spisesituation forvandlet til en behagelig stund. Foto: Trine Flammig

Børnene blev derfor tit forstyrret af hinanden, og når så en kom til og gerne ville være med i legen, blev de andre typisk frustreret over igen-igen at blive forstyrret. Det kunne resultere i en hård afvisning og frustration hos barnet, der bare gerne ville have været med, men som nu gik hen til en anden gruppe og drillede der for i det mindste af få noget opmærksomhed.

Derfor foreslog Søren Wolfsen at

zoneinddele lokalet.

- Så er der faste regler for, hvordan man leger på tæppet, hvor mange der må være i dukkekrogen, hvilket legetøj, der må være i hvilken zone. Barnet ved, hvor man leger med hvad, og hvor mange, der må lege der ad gangen, siger konsulenten.

- Det afstresser, og det træner samtidig børnene til at mærke efter, hvad de har lyst til og brug for.

Og når de samtidig over sig i at sætte ord på det, de føler, vil de fremover kunne udtrykke eventuelle frustrationer mundtligt i stedet for måske korporligt, siger han.

»Egentlig er det nemt«

Den tredje ting var en reel fyldt med alle mulige - meget nyttige - ting.

Men med kasser med alskens legetøj og mapper i alle farver var der så mange former for visuel stimulans, at børnene faktisk blev overstimuleret.

Jo mere, der er at kigge på, desto mere forstyrret er det, og så foreslog Søren Wolfsen at hænge et tæppe op foran reolen.

- Det gav straks mening for pædagogerne, siger han, og Tanja Werner bekræfter:

- Egentlig er det nemt, men hvis man er i det hver dag, ser man det måske ikke, siger pædagogmedhjælperen.

Har man brug for rådgivning, sparring eller måske bare en flue på væggen - også som en forebyggende indsats, kan man altid bare ringe, lyder det fra Søren Wolfsen.

- Vi er ikke bare en brandslukningsenhed, vi er en ressource, man kan trække på, siger han.

Godt 100.000 kroner til at pleje danske kontakter

Grænsefonden giver hvert år to procent af sit overskud til Skoleforeningen. I år har været et godt år.

DONATION

Trine Flammig
kommunikation@skoleforeningen.org

I år er det 100 år siden, Grænsefonden blev stiftet, og det markerede bestyrelsen ved at gøre lidt ekstra ud af sit årlige møde, nemlig med en tur til Sydsvenslav i slutningen af april.

Over to dage blev det både til et besøg i Danevirke, på A. P. Møller Skolen, i vuggestue, børnehaven og skole på Oksevej i Flensborg og en rundvisning på Duborg-Skolen, hvor bestyrelsesmødet også blev holdt.

Grundideen med fonden er ifølge bestyrelsesformand Simon Faber, at den er »en pengetank uafhængig af Grænseforeningens«, som tilgodes med 75 procent af det årlige overskud, og at sikre, at formuen »bliver passet og plejet ordentligt«.

Formålet for den nu 100 år gamle fond er ifølge fondens at styrke opgaver, der »stilsiger en styrkelse og udvikling af danskheden i egne på begge sider af de til enhver

Grænsefondens bestyrelse var en tur i Sydsvenslav til sit årlige møde. Fra venstre ses Grænseforeningens nivalgte formand Mirco Reimer-Elster, biskop i Haderslev Marianne Christiansen, tidligere sognepræst ved Aarhus Domkirke Sabine Bech-Hansen, direktør i Nykredit Anders Jensen, chefkonsulent i Region Sydjylland og formand for Grænsefonden Simon Faber, Danmarks forhenværende ambassadør i Tyskland Per Poulsen-Hansen og tidligere formand for Grænseforeningen Jens Andresen på besøg på Oksevejens Skole. Foto: Daniel Dürkop

tid bestående grænselinjer», og det sker blandt andet ved, at Dansk Skoleforening for Sydsvenslav modtager to procent af årets overskud. Og i år har aktier, obligationer og endda bankrenter givet fine afkast.

- Så beløbet til Skoleforeningen er i år på den gode side af 100.000 kroner, afslører en tilfreds Simon Faber.

Sidste år blev det til omkring 30.000 kroner. Pengene fra Grænsefonden er penge, som Skoleforeningen ikke har budgetteret med, og som derfor er udset til at gøre noget ekstra for en af de sydsvenske institutioner.

- Hvad pengene skal gå til, har vi endnu ikke besluttet, men vi har bestemt, at mindre beløb går til mindre institutioner og større beløb til større institutioner. Og at pengene skal hjælpe med at muliggøre et projekt eller arrangement, der går ud på at skabe, have eller pleje kontakten til Danmark, siger Skoleforeningens direktør, Lars Kofoed-Jensen, taknemmeligt.

